

פרק השבוע על פי ה"ש מושMAL"

ה

פרק שופטים

-ג'ז'- ג'ז'- ג'ז'- ג'ז'

-ג'ז'- א'- 2

בhai עלא בחד קטרא אתקטראני bi בק"ה
ובגין כד השטא ועל תשוקתו הר שmorphים
אייה קודם אם אני לדודי קודם או עלי
תשוקתו קודם. אך לפי הנ"ל שנייהם אמרת,
שמקודם מקרובין מן השמים ועלי תשוקתו
ואה"כ געשה אני לדודי. כי אחר התקרובות
הימין דוחה השמאלי כל הרצונות דהאי עלא
ולא נשאר כי אם רצין אחד לה' וזה אני
לדודיו ושוב אה"כ עלי תשוקתו. וזה אלול
שא"ל בר"ת את אני לדודי. כי אלול הם ימי^ו
רצון מלמעלה למטה כי רצחה bi בעמו ישראל,
וזהו אני לדודי מי גרים שאני לדודי משום
שודרי לי, וא"כ בא ר"ה שהוא בח"י שמאלי
דוחה. וזה משומ שאני לדודי לכון אה"כ בסוכות
על תשוקתו. וכעין זה שבשתת, שאנו שמאלי
דוחה מקודם ואחר כד ימין מקרבת רק כמו
שאומרים בקבלת שבת ימין ושמאל תפוצץ,
ובומרות ימינה ושמאל ואיבנינו כלשהי מימין
בריש וא"כ מצד גודל קדושת שבת האדם
מכיר בעצמו איך עדין הוא רחוק וו שמאל
כג'ל:

מןנו ועכ' או מתנהג השית' במדת ימינו
מרקבת שע"י שמקורב את האדם כמו שהוא
ושולח בו נוצץ קדושה לעוררו מתרדמותו
ואז ע"י ימינו מקרבת יכול אה"כ האדם לדוחה
הרע מעליו שיהי או בח"י שמאלי דוחה, ולבאו
אה"כ שוב לידי ימין מקרבת. וו"ש במדרש
צדקה תורה בימינו, כי צדקה היא השפעה
מלמעלה למטה, כמו העשר הגנותן צדקה לעני
אף שאין מגיע לעני מעתה כלום, כמו כן
למעלה הקב"ה נותן לאדם השפעה ברוחניות
וגשמיות. וזה ימין מקרבת כד' שע"י כד'
ישוב מדרכו כנ"ל. וכן תורה בימינו של
הקב"ה, כי באמת האדם אין לו שום شيء
אל התורה וכמאמר הש"ס (בבמות ק"ה) וכי
משה ה' הגונן למדור תורה מפני הגבורה, וזה
נותן תורה בלשון מתנה, והוא הפירוש צדקה
ותורה בימינו. והנה הנפש קודם שירדה לעולם
היתה עומדת למעלה בכבודו של עולם וرك
נדחתה לזה העולם למען פריד את חלקי
על הרע מן הנפש הבהמית ולכך עד שתאה
ראו'י לקנות מקום ג'כ' למעלה, וזה שמאל
דוחה כד' שע"י כד' תה' הימין מקרבת. וזה
כעין הדין בר"ה כג'ל. וזה שהנפש והדין
ניתנו בשמאלי:

ובזה יובנו דברי הוו"ק שבادرא רבה (ח"ג
קל"ב): קם ר' יחויק' שרי ואמר אני
לדודיו ועלי תשוקתו מי גרים שאני לדודי
משום דעתו תשוקתו, ובادرא זוטא (שם רפ"ח)
אני לדודי ועלי תשוקתו כל יומין אתקטראנא

-ג'ז'- א'- 4

כל זה הוא עכשו, אבל בימי האבות שלך אחד
מהם ה'י' כל' וכמ"ש (יחזקאל לג' כד') אחד
ה'י' אברם, וביעקב כתיב שבעים נפש, לא
נפשות, ובמדרש (ביר פ' ע"ז) מה הקב"ה
כתיב ב'י' ונשגב ה' לבדו אף ביעקב כתיב ב'י'
ויתר יעקב לבדו, ע"כ היה מצבה אהובה
בימי האבות, אך אה"כ שהכוננים עשו חק,
והם אינם כללים שהם ענפין מתרפידין, כמ"ש
בעשו שש נפשות, לתם שיכת מצבח.
אשר שנא ה'א כי אחד לא שריא אלא באחד:
ובזה יובנו דברי המדרש בשש מעלות לכסא
שלמה, חמישית לא תקים לך מצבה,
יע"ש. ולכורה בלתי מובן מה עניין זה מלך.
אך הנ"ל יובן דמלך הוא מאחד את כלל
ישראל והמלך הוא מצד הכלל ונאמר ויהי
בישראל מלך בהתחас'ך וגוי. ועל זה ה'י' הכרז
לא תקים לך מצבה, ולא יתגאה
ענין מלכותו הוא רק מצד הכלל ולא יתגאה
על הציבור ולא ייה' פרט בפני עצמו. ויהי
כמו הלב בתוך האברים שלא יתכן הלב לבדו
בלתי האברים, וכמ"ש הרמב"ם (פ"ג מהל'
מלכים ה') שלבו הוא לב כל קהל ישראל:

שנת תר"ע

במד"ר א"ר יצחק שני דברים בימינו של
הקב"ה צדקה ותורה, צדקה דכתיב
צדך מלאה ימינו, תורה דכתיב מימינו אש
dot למם שני דברים בידו ואלו הן הנפש והדין
הנפש דכתיב אשר בידו نفس כל חי, והדין
דכתיב ואתה במשפט ידי, אמר הקב"ה הנפש
והדין נתונם בידי שמרו את הדין ואני אשמור
נסחותיכם הוא שופטים ושותרים:
להבין זה, דהנה במנהחות (ל"א): ידק זו שמאל
שנאמר אף ידי יסדה ארץ ימינו
טפחה שמים וגוי. אך יש להתבונן מה הוא
למעלה העניין של ימין ושמאל. ויש לומר
על פ' דברי הגם' (סוטה מ"ז) לעולם תאה
שמאל דוחה ימין מקרבת. כמו כן יש לומר
למעלה שהקב"ה מנהיג את העולם בשתי
המדאות האלה. עפ"י מה ששמעתי מכ"ק אמרו"
זיללה"ה שכפי ההנאה מלמעלה מתעורר לב
האדם להתenga ג'כ' במדה זו, ועכ' בר"ה שהוא
זמן דין והרשעים נכתבים ונחתמים כו' זה
ב' גורם התעוררות בלב האדם לדוחות הרע מעלייה
עכודה"ק, והוא שמאל דוחה כדי שע"ז תבוא
את ימין המקרבת, כי לעומת שאותו אה"כ מן
ברע ומדהה מעליו, מקרבין אותו אה"כ מן
השמים. והוא עניין ר' יה' יוכפ' וסוטה, וכתיב
(שיה"ש ב') ו' שמאלו תחת לראשי ימינו
תחבקני, שמאלו וגוי ר'יה כג'ל שמאל דוחה.
וימינו תחבקני היא סוכות. אך הנה ההנאה זה
תיתכן בעוד שהאדם איןנו כל כד' מדורק
לחלקי הרע, אז בכהו לדוחות הרע מעלייה אבל
ב' אם הוא מדורק לחלקי הרע עד שכמעט געשה
הוא והם דבר אחד, אז אין בכהו לדוחות הרע

ו

ולא תקים לך מצבה, וברשי' מצבה אחת
מושב אבני הרבה, ואעפ"י מצבה
היתה אהובה בימי האבות עכשו שנה מאחר
שעשואה חק לע"ז. והקשה הרמב"ן שהכוננים
גם במצוות גם במצוות היו נוהגים. ונראה
דהנה כתיב (מל"א י"ח ל"א) ויקח אליו שיטם
עשרה אבניים כמספר שבטי בני ישראל, הרי
ה'י' דבר ה' אליו לאמר ישראל ה'י' שמן, שמן
שאבני המזבח הון בדורגת שבטי ישראל שיטם
כולם כאיש אחד, וזה שיטם הפסוק ישראל
ה'י' שמן שם ישר ישראל ואל מימינא, להורות
בתקתו שיר בשמאלי ואל מימינא, להורות
דעבותין ישראל במצוות להשיות' היא אף שיש
כל אחד בחיי בפ"ע אעפ"כ געשים כולם
כאיש אחד, דפרט לא יכול בשום אופן לגשת
אל השית'ת, דכמו שהשיות' מאריך לכל העולם
ככלו בהשואה אחת, כי א"א לונשת אל עבודתו
רק כלל לא פרט, והוא שיהי הכלל כולל כאחד
לא נפרדים זה מזה, וזה רמזו במצוות שבכל
האבניים יחד געשו מזבח אחד. אבל מצבה שהיא
אבן אחת נארסה לבני ישראל, להורות שא"א
שתהיה' עבודתם מצד הפרט רק מצד הכלל. אך

ב. ג' מגדם ב' דיווח גארה

מלך הוא המאחד את העם להיות כולם אחד. וכענין זה והוא ר' ר' כי ע"י אחדות באין מלכיות, כמו "ש בזוה"ק (פ' בשלח) על הפסוק בתוך עמי אנכי ישבת. אך איך באין לידי אחדות באמת ש'יהי כל אחד מובלע בתוך הכלל הוא ע"י שכל אחד ואחד מבטל דעתו ורצונו מפני רצון הש'יהי, וע"כ כולם פונים אל הגודלה האחת המאחדתם. וזהו אלול שקדום ר' ר' אלול מלשון (איוב יג' ד') רופאי איליל ש'יהי בעניינו עצמו כלל:

ב. ג' מגדם ב' דיווח ג'רמן ז' ז' ג'רמן ז' ג'רמן ז'

ג'ן א' ו' כביבו. וכן הי' במלחמות ישראל שנאמר (ש' א' כ' ח' כ' ח') כי מלחותם ה' אדוני נלחם. ואין ישראל משלגים על צערם מפני הצורר אותם רק כביבו על צער השכינה ואין המלחמה בעבורנו רק בעבורו יתרברך וכבוד שמו, וע"ז נסתם פ' המקטרנים. והוא כה ישראל ומדרגותם בק'יש, המבטלים ארכיהם ורצונם מפני צורך גבורה ורצון גבורה, וככ'ל: ויראה לי שזה עניין חדש קודם תשרי, א' שאלול הוא מלשון (איוב יג' ד') אלל, הינו שיקבע זאת במחשבתו שיבטול כל עניינו ורצונו רק לצורך גבורה ויעשה עצמו כדלא למען בשינוי ר' ר' וווככיפ' כל תלותיו היו למען הש'י וכבודו, כמו שאנו אומרים וכתבנו בספר החיים למען אלקים חיים, הינו שאנו מבקשים חיים למען הש'י, שכחינו לנו חיים נוכל לעבדו ויתגבר כבוד שמו, ובזה יסכר פ' המקטרנים אמן:

ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם, פירש'י אפ' אין בכם כות אלא ק'ש בלבד כדי אתכם. שווי' אתכם. יש לפרש, דהנה יש להבין מדוע נקראת ק'ש על מלכותם שלמים הלא היא דברות אהבה והאלה לך תענג גدول מזה ולמה נקראת על. אך ייל' דכן היא המוצה שלא יעשה בעבור שהוא ותענג לך רק מצד הציוו והעל. וזה שאמרו (אבות פ' ב') בטל רצונך מפני רצונו, הינו שבדבר מצוה שוג' רצונך משתחוק ליה תבטל רצונך הינו ההשתוקות שלך ותעשה רק מפני שהוא רצונו תברך, וזה מדרגה גודלה: והנה כתוב הרב מלובלין ז'לה"ה שכיש לאדם אייה צער רח'יל ובא להתפלל לפני הש'י ישליך מנגד את הצער שלו ויתפלל רק בעבור כביבו, כאמור ז'ל (סנהדרין מ'ו). בשעה שadam מצער שכינה מה לשון אמרת קלני מראשי, כי אם הוא מתפלל להש'י ג' להסיר את צערו כמה מקטרנים עומדים בוגדו, אבל אם הוא מתפלל להסיר את צער השכינה המצערת בעצרו, או נסתם פ' המקטרנים שאין להם פחון פה לקטרוג נגד צער השכינה

ב. ג' ג'רמן ז' ג'רמן ז' ג'רמן ז'

שלש אזהרות נאמרו במלך, כסף והוב, סוסים, אשא, ר' ר' כסא, וזה כסא המלוכה. והנה כל איש והוא עולם קטן בפני עצמו העגנון הזה ישבנו בכל איש ואיש, שייהי מלך ומושל על כל חושיו, והוא רק ע"י שאנו פוגם בג' אלה הינו גוף ונפש ושכל, כסף בוגד השכל כמ'ש מה'יל בפרוש בכל מאדרך, סוס בוגד הנפש שמתגאה, אלה בוגד הגוף. והעזה להגצל מזה הוא כמו שנאמר במלך וכח לו 10 את משנה התורה הזאת, כמו כן בכל איש ואיש ע"י לימוד התורה בתמידות, כמו שנאמר במלך וקרא בו כל ימי חייו:

ב. ג' ג'רמן ז' ג'רמן ז' ג'רמן ז'

שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה וגוי וברש'י אפ'לו אין בכך כות אלא קריית שמע בלבד כדי איתם שיוישיע אתכם. העניין דק'ש היא קבלת עול מלכות שמים, ואף שהאדם רואה שכמה פעמים קבל עליו על מלכות שמים ולא נעשה מזה כלום, אף על פי כן לא יהיה שפל בעיני עצמה רק עליו להתחזק ולהתחילה מחדש. והוא אינו מצוי בעכו"ם, כי הם שלמים בעצם, ועשוי מלשון עשי' ונגמר, משא"כ יעקב מלשון עקל שקטן הוא עבini עצמו ומתחילה תמיד מחדש, וכמ'ש היהודי הקדוש ז'לה"ה שבכל יום בוגד אתמול הוא כదמיון היהודי לגבי גוי, וזהו כות ק'ש. והבן:

ובן הוא בר' ר' בוכות זו הקבלה ש אדם מקבל על עצמו להיות טוב מקום ולהבא, ואין משיח על זה שכבר קיבל בשנה העברת ולא נעשה מזה כלום, רק מאמין שמעתה יהי' טוב, ג' בוכות זה וכוכין בדין. אך צרכין לראות שתהי' הקבלה באמות ובלב שלם. וכמו שאמר הרב ר' ב' ז'לה"ה מפרשיסחא צדק צדק תרדונת. שתרדוף הצדק באמת ואמונה. והוא על שלשה דברים העולם עומד על הדין ועל האמת. עיה' דן את יצרו באמת. והבן:

ג' ג'רמן ז'